

N:o 15.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 12 mars 1889.
— — — — Andra Kammaren den 12 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, med förslag till lag, angående
ändrad lydelse af 1 kap. 1 § kyrkolagen.*

(Laguskottets utlåtande n:o 17).

Till Konungen.

1 § i 1 kap. af 1686 års kyrkolag lyder sålunda:

»Uti vårt konungarrike och dess underliggande länder skola alle bekänna sig, endast och allena, till den kristelige lära och tro, som är grundad uti Guds heliga ord, det gamla och nya testamentets profetiske och apostoliske skrifter, och författad uti de tre hufvud-symbolis, Apostolico, Nicæno och Athanasiano, jemväl uti den oförändrade Augsburgiske bekännelsen af år 1530, vedertagen i Upsala concilio 1593, samt uti hela, så kallade, Libro concordie förklarad; och alle de, som uti läroståndet, vid kyrkor, akademier, gymnasier eller skolor något

embete tillträda, skola vid ordinationen, eller då de någon gradum antaga, med liflig ed, till denna lära och trosbekännelse sig förpligta.»

I 2 § af 1809 års regeringsform stadgas deremot:

»Konungen skall alltid vara af den rena evangeliska läran, sådan som den uti den oförändrade Augsburgiska bekännelsen samt Upsala mötes beslut af år 1593 antagen och förklarad är.»

Den bristande öfverensstämmelsen mellan kyrkolagens och regeringsformens sätt att angifva hvad som bör anses utgöra svenska kyrkans lära föranledde redan de komiterade, som den 29 december 1846 afgåfvo förslag till kyrkolag och särskilda lagar rörande kyrkoväsendet samt kyrkostadgar, att gifva följande lydelse åt 1 kap. 1 § i det af dem framlagda förslag till kyrkolag:

»Till svenska kyrkan höra alla de svenske undersåter, som bekänna den rena evangeliska läran, sådan den, grundad i Guds ord, gamla och nya testamentets skrifter, genom den oförändrade Augsburgiska bekännelsen samt Upsala mötes beslut af år 1593 antagen och förklarad är.»

Sedan, på framställning af kyrkomötet, Kongl. Maj:t den 5 januari 1869 uppdragit åt en komité att ombesörja en revision af 1686 års kyrkolag, föreslog denna komité, som den 2 oktober 1873 afgaf betänkande, att 1 kap. 1 § kyrkolagen måtte erhålla denna lydelse:

»Svenska kyrkans medlemmar skola bekänna sig till den rena evangeliska läran, sådan den, grundad uti Guds heliga ord, det gamla och nya testamentets skrifter, genom den oförändrade Augsburgiska bekännelsen samt Upsala mötes beslut af år 1593 antagen och förklarad är.»

I motiven, anförde komitén rörande denna paragraf:

»Då den bestämning af svenska kyrkans bekännelse, som är gifven i kap. 1 § 1 af 1686 års kyrkolag, till lydelsen blifvit ändrad genom innehållet i § 2 i gällande regeringsform, så har dennas beskrifning på den rena evangeliska läran här blifvit upptagen, såsom ock skett uti det år 1846 af dåvarande kyrkolagskomitén afgifna förslag till kyrkolag, utan att något af rikets domkapitel deremot haft något att anmärka.»

Då Riksdagen för sin del finner önskvärdt, att den anmärkta motsägelsen mellan regeringsformens och kyrkolagens stadganden i ämnet varder undanrödd, och då den af sist omnämnda komité föreslagna redaktion, med någon förändring, synes mest tillfredsställande,

har Riksdagen, hos hvilken framställning i ämnet skett, för sin del antagit följande

Lag

angående ändrad lydelse af 1 kap. 1 § kyrkolagen.

Häri genom förordnas, att 1 kap. 1 § kyrkolagen skall hafva följande ändrade lydelse:

Svenska kyrkans lära är den rena evangeliska, sådan den, grundad i Guds heliga ord, det gamla och nya testamentets skrifter, genom den oförändrade Augsburgiska bekännelsen samt Upsala mötes beslut af år 1593 antagen och förklarad är.

Stockholm den 12 mars 1889.

Med undersåtlig vördnad:
